

מתוק מדבש

כניסת השבת – 16.13
יציאת השבת – 17.25
רבנו תם (גד דקות זמניות) - 17.45
(אופק חדרה)

יום שישי בשעה 15.13 שיעור 'בואי כלה'
על פרשת השבוע: (להאזנה 03-6171111)
עידור חי פאתר 'קול התפילה'

שבת קודש 14.30 - שיעור 15.30 - מנחה
ביהכ"נ 'בית יוסף' א.ת.ג, אולגה

שנה עשירית - גיליון 378
פרשת ויחי תשפ"ד

לקט חידושי תורה מתוך שיעור פרשת השבוע שנאמרו ע"י
הרב ברוך בוקרה שליט"א

פסתי הכנסת 'פית יוסף' ו'אפסת אחים' אפסת אולגה
ניתן לשמוע את שיעורי הרב ב'קול הלשון' בטלפון 073-2951228

הנה אנוכי מת והיה א-לוקים עמכם (מח', כא')

על בעל הגאווה אומר הקב"ה: 'אין אני והוא יכולים לדור בכפיפה אחת' ומכאן אמרו שהגאווה היא סגולה בדוקה לקיצור ימים (רח"ל) כיוון שאם הקב"ה לא יכול לדור יחד אתו אז מי צריך להיעלם? פשוט שבעל הגאווה. מאידך, כשמסלקים את הגאווה זוכים להשראת השכינה. רמז לדבר אומר בעל ה'תולדות יעקב יוסף' בפסוק: אם תקיימו 'הנה אנוכי מת' דהיינו תמיתו את מידת האנוכיות והגאווה, תזכו מיד ל'היה א-לוקים עמכם' להשראת שכינה ולברכה מתמדת.

בימים אלו כשעם ישראל משווע לניצחון על אויבינו חובה עלינו (ובעיקר על ראשי המדינה והצבא) למעט בגאווה ובהתנשאות - וכמה שפחות דיבורי התרברבות על כוחי ועוצם ידי. *אל - בעצרת ה' נגנז!!!*

יהודה אתה יודך אחיך ידך בעורף אויביך... (מט', ח')

מי הרג את עשו? ע"פ מה שידוע לנו - חושים בן דן. מובא במדרש תהילים (יח', לב') על הפסוק 'אויבי נתת לי עורף': הפסוק הזה מדבר ביהודה. אמר רבי יהושע בן לוי בשם רבי יהודה בר אלעאי מסורת אגדה היא יהודה הרג לעשו. אימת? בשעה שמת יצחק, הלכו יעקב ועשו וכל השבטים לקבור אותו דכתיב (בראשית לה כט) 'ויקברו אותו עשו ויעקב בניו. והיו הולכין במערה ועומדין ובוכין והשבטים עומדין וחולקין כבוד ליעקב ויצאו חוץ למערה כדי שלא יהא יעקב נמאס ומתבזה לפניהם. השחיל עצמו עשו ונכנס למערה. נכנס יהודה אחריו אמר שמא הוא הורג לאבא בפנים. השחיל עצמו ונכנס ומצא את עשו שהיה מבקש להרוג את אביו. מיד עמד יהודה והרגו מאחוריו. ולמה לא הרגו מנגד פניו? שהיה קלסתר פניו דומות ליעקב לכך חלק לו כבוד והרגו מאחוריו. והוא שאביו מברכו (שם מט ח) 'ידך בעורף אויביך'... *מתוק מדבש!!!*

לישועתך קיויתי ה' (מט', יח')

רגילים לומר פסוק זה (כגון בקריאת שמע על המיטה, ובמקומות נוספים) שלוש פעמים בהיפוך סדר, 'לישועתך קיויתי ה', קיויתי ה' לישועתך, ה' לישועתך קיויתי'.
וכתב הרב אלימלך בידמן שליט"א: 'הנה נהגו להפך ולשלש הסדר... וכי מה עניין יש בזה, להפוך פסוק לכל צד? אלא לומר לאדם השרוי במיצר, אף אם אינך רואה כל מקום ופתח לישועה, תדע שיכול לבוא מצד זה או מצד אחר, או אפילו מצד שלישי'. והוסיף הרב: 'הנה נהגו להפך ולשלש הסדר, כי אנו אומרים לאדם, באיזה אופן שתסתובב ולאיזה צד שתפנה, הנך נצרך לחסדי וישועת ה', על כן קווה לו תמיד.

עוד אמרו, כי ככל שמרבה האדם בתקוותו לה' הינו מתקרב אל ה' יותר. על כן, בפעם הראשונה נכתבה תיבת ה' כתיבה שלישית, בשנית כתיבה שניה, ובפעם השלישית תיבת ה' קודמת לכל. *מתוק מדבש!!!*

חידושי אקולאז'י לוי התחממה

יהודה אתה יודך אחיך ידך בעורף אויביך... (מט', ח')

מדוע בכל ברכת יעקב ליהודה אין את האות 'ז'?'
כותב על כך רבנו בחיי זיע"א: 'הטעם, לפי שמלכות ישראל הבאה מיהודה אין עיקר ניצחונם בכלי זיין כשאר האומות, כי החרב ירושה לעשו, אבל מלכות ישראל לא בחרבם ירשו הארץ, ואינה נוהגת מנהג הטבע וכוח היד, רק לפי הזכות והעונש בכוח העליון יתברך...' *מתוק מדבש!!!*

ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים (מז', כט')

רש"י: חסד שעושה עם המתים הוא חסד של אמת שאינו מצפה לתשלום גמול
מדוע רק זה נחשב חסד של אמת?
התשובה: כאשר אדם עושה חסד עם אדם חי, יש לעתים ספק האם המקבל הוא באמת זקוק או שמא לא? אבל כאשר עושים חסד עם אדם מת כאן אין ספק שהוא באמת מת ולכן זה נחשב 'חסד של אמת'.
מובא בגמרא (כתובות עב, א') 'מי שמספיד יספידו גם אותו ומי שקובר יזכה גם הוא לקבורה וכו'... ומכאן שאדם שגומל חסד עם מת יזכה גם הוא לגמול.
וזה מה שכותב רש"י 'שאנינן מצפה לתשלום גמול' כי אף אחד לא מצפה מתי יגיע הגמול הזה... *מתוק מדבש!!!*

רפצניין תפוס פונד מילתא דבדיוחא

*ני קאנניס הניצו לחצר מיון, אחד צט קוצר נימיה
והני נראה בריא. 'מה קרה?' אלה הריא את הבריא
לחצר פלי נתקצ קעל בשרון'.
'מה אתק?' אלה הריא
והקאן צונה ה'פעל'...

הא-לקים הרועה אותי מעודי עד היום הזה (מח', טו')

מי פרנס את יעקב אבינו במצרים? התשובה המתבקשת היא, בנו יוסף! אומר בעל ה'כלי יקר' יעקב פונה ליוסף ואומר לו, דע לך בני, לא אתה מפרנס אותי ואת עם ישראל אלא הא-לוקים מפרנס ואתה רק שליח.
רמז לדבר, המילה 'מעודי' = 130. 'הזה' = 17. אומר יעקב ליוסף אותו הא-לוקים שהיה רועה (מפרנס) אותי 'מעודי' כלומר במשך כל ה-130 שנה עד שהגעתי הנה למצרים הוא הרועה אותי גם עד היום 'הזה', דהיינו במשך 17 השנים במחיצתך... *מתוק מדבש!!!*

רפצניין לה מילתא דבדיוחא

*ראובן פונה למעון: אחי איך זה אלה נימיה אתה לא
צופד וחי טוב, ממה אתה מתפרנס? צונה לו מעון:
'מכתיבה'. ראובן 'מה בדיוק אתה כותב?' צונה לו
מעון: 'אני כותב לאבא פלי עיפה לי כספ'...'*

